

РЕШЕНИЕ

№ 975

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8151** по описа за **2019** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Я. Р. Я. срещу РЕШЕНИЕ от 05.03.2019г. на СРС, НО, 14-и състав, постановено по нахд № 6264/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в противоречие с процесуалните правила на закона. Касаторът излага доводи, че СРС не е събрал релевантните за изясняване на фактическата обстановка доказателства, а именно: показанията на другия участник в ПТП-то, които са от съществено значение за разкриване на обективната истина и след като актосъставителят не е очевидец на нарушението. Допуснато било съществено процесуално нарушение, което е рефлектирало на правилността на извода, че е доказано извършването на вмененото му нарушение. Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 14-и състав по нахд № 6264/2018г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 17-4332-003614 от 23.07.2017г. в частта относно нарушението по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП и наложената на основание чл.175 ал.1 т.5 ЗДвП глоба в размер на 150.00 лева и лишаване от право на управление на МПС за 6 месеца.

Ответникът – Зам.Началник на отдел „Пътна полиция” в СДВР в хода на висящността на процеса не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по оспорването на съдебния акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 05.03.2019г., постановено по нахд № 6264/2018г. СРС, НО, 14-и състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 17-4332-003614 от 23.03.2017г., издадено от Зам.Началника на отдел „Пътна полиция” в СДВР, в частта, с която на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на Я. Р. Я. е било наложено административно наказание –глоба в размер на 150.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП във вр.чл.188 ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К. С. С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл.123 т.1 т.1 от ЗДвП във вр.чл.188 ал.1 от ЗДвП и правилно е бил санкциониран с наказанията- лишаване от право да управлява МПС за максималния срок от 6 месеца и глоба в размер на 150.00 лева.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 15.12.2016г. около 14.15 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]и на кръстовището с [улица], неизвестен водач е управлявал лек автомобил „Мерцедес Е250Д” с рег. [рег.номер на МПС] и поради извършване на неправилна маневра „десен завой” не от най-дясната лента, е реализирал ПТП с движещия се от дясната му страна автобус марка „М.” с рег. [рег.номер на МПС] . След причиняване на ПТП, водачът е напуснал мястото без да уведоми органите на МВР. Я. Р. Я. не е посочил кой е управлявал неговия автомобил. При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на двама свидетели е бил съставен АУАН № 719545/31.01.2017г., а въз основа на него и процесното НП № 17-4332-003614 от 23.03.2017г. на Зам.Началника на отдел „Пътна полиция” в СДВР.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

На първо място: С обжалваното Решение 05.03.2019г., СРС, НО, 14-и състав е потвърдил атакуваното НП № 17-4332-003614 от 23.03.2017г. в частта относно нарушението по чл.123 ал.1 т.1 във вр.чл.188 ал.1 от ЗДвП, като е приел общо и бланкетно, че фактическата обстановка се установява и потвърждава от събраните писмени и гласни доказателства. Не е направен изобщо анализ и не е обсъдено нито едно конкретно възражение на касатора Я. Р. Я. релевирано и поддържано в жалбата и

в писменото становище вх. № 1040121/05.05.2018г. Не са изложени никакви съображения относно законосъобразността на развитото се и протекло административно-наказателно производство. Районният съд не е изложил мотиви дали в хода на административно-наказателното производство са допуснати процесуални нарушения, както и дали АУАН и НП отговарят на задължителните реквизити по чл. 42 и чл.57 от ЗАНН. Едва след констатация на СРС, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените е следвало да се излагат мотиви по същество на спора. Производството пред СРС е въззивно по своя характер и се провежда по процесуалните правила, регламентирани от НПК. Съобразно чл.339 ал.2 от НПК, въззивната инстанция посочва основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата. Поради това се налага извода, че СРС не е развил мотиви в резултат на самостоятелна преценка на всички доказателствата по делото и на твърденията на страните за конкретното нарушение. Липсата на формирани фактически и правни изводи по наведените от жалбоподателя доводи опорочава съдебното решение и е основание за неговата отмяна. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото. Липсата на произнасяне по чл.339 ал.2 от НПК съобразно константната съдебна практика е равнозначно на липса на мотиви и винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила- основание за касиране на съдебния акт.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие- чл.13, чл.107 ал.3 и чл.313-чл.314 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН, съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове /чл.34, чл.42 и чл.57 от ЗАНН/.

На второ място, НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд не е разпитан като свидетел другия участник в движението Н. П. Д., чиито показания са от съществено значение за правилното разкриване на фактологията на спора и обстоятелствата водачът на лек автомобил марка „Мерцедес Е250Д” с рег. [рег.номер на МПС] спрял ли е при извършване на ПТП-то на 15.12.2016г., за да установи какви са последиците от него, напуснал ли е

местопроизшествието, без да бъдат уведомени органите на отдел „Пътна полиция”.

При условие, че касаторът оспорва, че е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, несъбирането на свидетелските показания на Н. П. Д., води до постановяване на решението при непълнота на доказателствата. Отхвърлянето от страна на касатора на приетото от административно-наказващия орган, поначало е основание за повишена процесуална активност на съда с цел обективно, всестранно и пълно установяване на фактическата обстановка относно спорните обстоятелства.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП във вр.чл.188 ал.1 от ЗДвП.

На трето място, в обстоятелствената част на наказателния акт визираното нарушение е описано както следва: „водача напуска мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР за това. Г-н Я. не може да посочи кой е управлявал личния му автомобил”. Правната квалификация на деянието посочена от ответника е по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП във вр.чл.188 ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието”. Съставът на СРС не е изследвал обстоятелството дали ли е единство между словесното описание на нарушението и соченото от АНО правно основание. В тази връзка трябва да се изложат мотиви относно правилната правна квалификация на вмененото нарушение и в частност дали същото разкрива от обективна страна признаците на чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП или на чл.123 ал.1 т.3 б.”в” от ЗДвП.

На четвърто място, в касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При това положение произнасянето за първи път от настоящата инстанция по наведените във въззивната и касационна жалба твърдения и възражения е недопустимо, защото би довело до лишаване на страните от една инстанция при разглеждане на възникналия между тях спор.

Ето защо, атакуваното решение от 05.03.2019г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото НП и съставомерността на вмененото на Я. Р. Я. нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП във вр.чл.188 ал.1 от ЗДвП. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи

съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението. В хода на съдебното следствие трябва да призове и разпита като свидетел и лицето Н. П. Д. ЕГН [ЕГН].

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 05.03.2019г. на СРС, НО, 14-и състав в обжалваната му част е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 05.03.2019г., постановено по нахд № 6264/2018г. на СРС, НО, 14-и състав в частта, с която е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 17-4332-003614 от 23.03.2017г., издадено от Зам.Началника на отдел „Пътна полиция” в СДВР и на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на Я. Р. Я. е наложено административно наказание –глоба в размер на 150.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.